

آماده شوید

شرط ورود به ملکوت خدا

عیسی مسیح در بدو شروع خدمت خود می‌فرماید: "توبه کنید زیرا ملکوت آسمان نزدیک است" (متی ۴: ۱۷). بعید نیست که مردم از او پرسیده باشند که منظور او از توبه چیست که آن را شرط ورود به ملکوت خدا می‌داند؟ عیسی مسیح در باب بعدی، این شرط را که معروف به خوشا به حالها یا قانون اساسی آسمان می‌باشد، در چند ماده بیان می‌کند که باید در مجموع اجرا شوند.

منظور از عبارت خوشابحال، خوش و خندان بودن و موفق زیستن نیست، بلکه داشتن شادی، آرامش و امید زنده در هر وضعیتی که هستیم می‌باشد. واضح است که این نوع زندگی بر خلاف زندگی بی‌ایمانان است زیرا آنچه ما می‌گوئیم و به آن عمل می‌کنیم، به نظر آنان عجیب و غریب می‌آید. مثلاً چیزی که شخص دنیوی می‌خواهد به دست بیاورد، ما می‌خواهیم از دست بدهیم. جایی که او نفرت می‌ورزد، ما محبت می‌نمائیم. جایی که وی اهمیت نمی‌دهد، ما می‌خواهیم کمک کنیم. ولی طبق وعده کلام خدا اطمینان داریم که پاداش ما در آسمان عظیم بوده و مالک همه چیز خواهیم بود، در حالی که شخص دنیوی همه چیز را از دست خواهد داد. برای اینکه بهتر به مفهوم خوشابحالها پی‌ببریم، بهتر است آنچه عیسی مسیح در متی ۵: ۱-۱۲ از ما می‌خواهد، از دیدگاه اشخاص روحانی و اشخاص دنیوی مورد مطالعه قرار بدهیم:

۱- کسی که دنیوی است، برای نجات خود، بر خود و یا بر دیگران توکل می‌کند و اغلب مغرور است. ولی کسی که در رابطه با مسیح زندگی می‌کند، از فقر روحی خود آگاه است و تنها بر خدا توکل دارد.

۲- کسی که دنیوی است خود را به هر دری می‌زند تا خوشحال باشد. ولی کسی که در رابطه با مسیح زندگی می‌کند، خوشحالی را وقتی بدست می‌آورد که برای گناهی که از او سرزده است ماتم بگیرد و آن را در حضور خدا اقرار نموده، طلب آمرزش نماید. تنها در این صورت است که او از زیر بار گناه آزاد شده، تسلی می‌یابد و شادی توأم با امید را بدست می‌آورد.

۳- کسی که دنیوی است، همواره طالب قدرت است، ولی کسی که در رابطه با مسیح زندگی می‌کند، آموخته است که چگونه حلیم و افتاده دل باشد (متی ۱۱: ۲۹). حلم و تواضع نشان ضعف نیست بلکه قدرتی است که تحت کنترل روح القدس عمل می‌کند.

۴- کسی که دنیوی است، سعی می‌کند احتیاجات خود را بهر طریقی که شده برآورده نماید. هر چه هم بیشتر بدست می‌آورد، بیشتر می‌طلبد. ولی کسی که در رابطه با مسیح زندگی می‌کند، گرسنه و تشنه عدالت (پارسائی) یا نیکی مطلق می‌باشد. او این عدالت را در مسیح می‌یابد و آنطوری که کلام خدا می‌گوید سیر می‌شود، یعنی عادل شمرده می‌شود.

۵- شخص دنیوی، بیشتر به خود فکر می‌کند و نفع خود را طالب است. ولی کسی که در رابطه با مسیح زندگی می‌کند، در فکر دیگران بوده و بر آنان ترحم می‌کند. در نتیجه، خدا بر او رحم می‌نماید.

۶- کسی که دنیوی است نمی‌تواند از دیدگاه خدا پاکدل باشد. حتی برای برخی، فریب و کلاه برداری نوعی زرنگی تلقی می‌شود. ولی کسی که در رابطه با مسیح زندگی می‌کند، می‌خواهد یک زندگی پاک و بی‌آلایش داشته باشد. بنابراین اغلب از خدا می‌خواهد تا قلب او را با خون مسیح شستشو دهد، تا بتواند خدائی را که پاک و بی‌آلایش است ببیند.

۷- کسی که دنیوی است، همیشه در فکر رفاه و آسایش خود می‌باشد. ولی کسی که در رابطه با مسیح زندگی می‌کند، همواره در فکر صلح و آرامش خود و دیگران بسر می‌برد، و چون منبع صلح و آرامش او عیسی مسیح فرزند خدا می‌باشد، او نیز فرزند خدا خوانده خواهد شد.

۸- کسی که دنیوی است، وقتی جفا می‌بیند و یا طوفانهای سخت زندگی بر او هجوم می‌آورند، گله و شکایت آغاز می‌کند و خدا را مسئول آن وقایع می‌داند. ولی کسی که در رابطه با مسیح زندگی می‌کند، در جفاها و مصیبت های زندگی، بیشتر بر خدا توکل می‌نماید، زیرا می‌داند: "بجهت آنانی که خدا را دوست می‌دارند و بحسب اراده او خوانده شده‌اند، همه چیزها برای خیریت (ایشان) با هم در کار می‌باشند" (رومیان ۸:۲۸).

او با تکیه بر این وعده خدا که ملکوت آسمان از آن او خواهد بود، با توکل بیشتر بر خداوند، به زندگی پر ثمر خود ادامه می‌دهد و سعی می‌کند شاهد امینی برای خداوند باشد.